

Цей етап охоплює збір інформації, що отримується в процесі зворотного зв'язку, актуалізацію розробленого стандарту збалансованої системи управління як реакцію на зміни в оточуючому середовищі, закріплення (документування) нових знань, визначення можливостей по удосконаленню і контроль дій за їх виконанням. На цьому етапі визначаються вдачі та промахи реалізації попередніх етапів, на основі чого вносяться необхідні корективи у процедури балансування або систему управління в цілому.

Для реалізації процесу впровадження збалансованої системи управління на підприємстві пропонується створювати команду впровадження, до складу якою доцільно включати: провідних фахівців підприємства з функціональних напрямків, сторонніх (зовнішніх) консультантів (особливо якщо балансування системи управління відбувається вперше), представників ключових підрозділів підприємства, керівників і власників (або їх представника).

Впровадження збалансованої системи управління в практику функціонування вітчизняних підприємств дозволить підвищити ефективність їх функціонування та ступінь реалізації поставлених цілей.

Вострякова В. Ю.

асистент кафедри економіки підприємств
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ В УПРАВЛІНСЬКІЙ МОДЕЛІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Стратегія і тактика дій найбільш стійких господарюючих виробничих систем обумовленні намаганням перейти на інноваційний тип розвитку. Це виявляється в безперервному комплексному використанню ними науково-технологічних інновацій як факторів найбільш ефективного досягнення сукупності поточних та перспективних цілей. В зв'язку з цим одним з основних засобів управління розвитком інноваційної та виробничої складових промислового підприємства є інноваційний потенціал.

Поняття «інноваційний потенціал» стало концептуальним відображенням феномену інноваційної діяльності, що розгорталося і уточнювалося в процесі методологічних, теоретичних і

емпіричних досліджень і отримало свій розвиток з початку 80-х років.

На нашу думку, одним з найвдаліших визначень ІП є визначення, що дав Ілляшенко С. М.: «Інноваційний потенціал господарюючого суб'єкта — це комплекс взаємопов'язаних ресурсів і здатностей до їх реалізації, що визначають його спроможність (інтелектуальну, технологічну, інформаційну, науково-дослідницьку, економічну тощо) приведення у відповідність до зовнішніх внутрішніх можливостей розвитку на основі постійного пошуку, використання і розвитку нових сфер і способів ефективної реалізації наявних і перспективних ринкових можливостей. « Це визначення ув'язує в єдиний комплекс ресурси підприємства, здатність ефективно ними розпоряджатися, зовнішні умови господарювання взагалі і інноваційну діяльність зокрема, механізм інноваційного розвитку, роль інноваційного потенціалу в ньому.

Спираючись на широке трактування сутності інноваційної діяльності підприємства, а також на притаманні їй ознаки в умовах трансформації інноваційної сфери, розглянемо основні етапи її організації на підприємстві та місце ІП в інноваційній діяльності підприємства (рис. 1):

Процес здійснення інноваційної діяльності підприємства базується на підпорядкуванні всіх етапів розробки і реалізації єдиній цільовій установці, місії компанії. Першим кроком при плануванні інноваційної діяльності є постановка її цілей, що виходить з задач підприємства. Вона здійснюється виходячи з основної місії, яка визначає загальний зміст існування підприємства і здійснює великий вплив на форму планування.

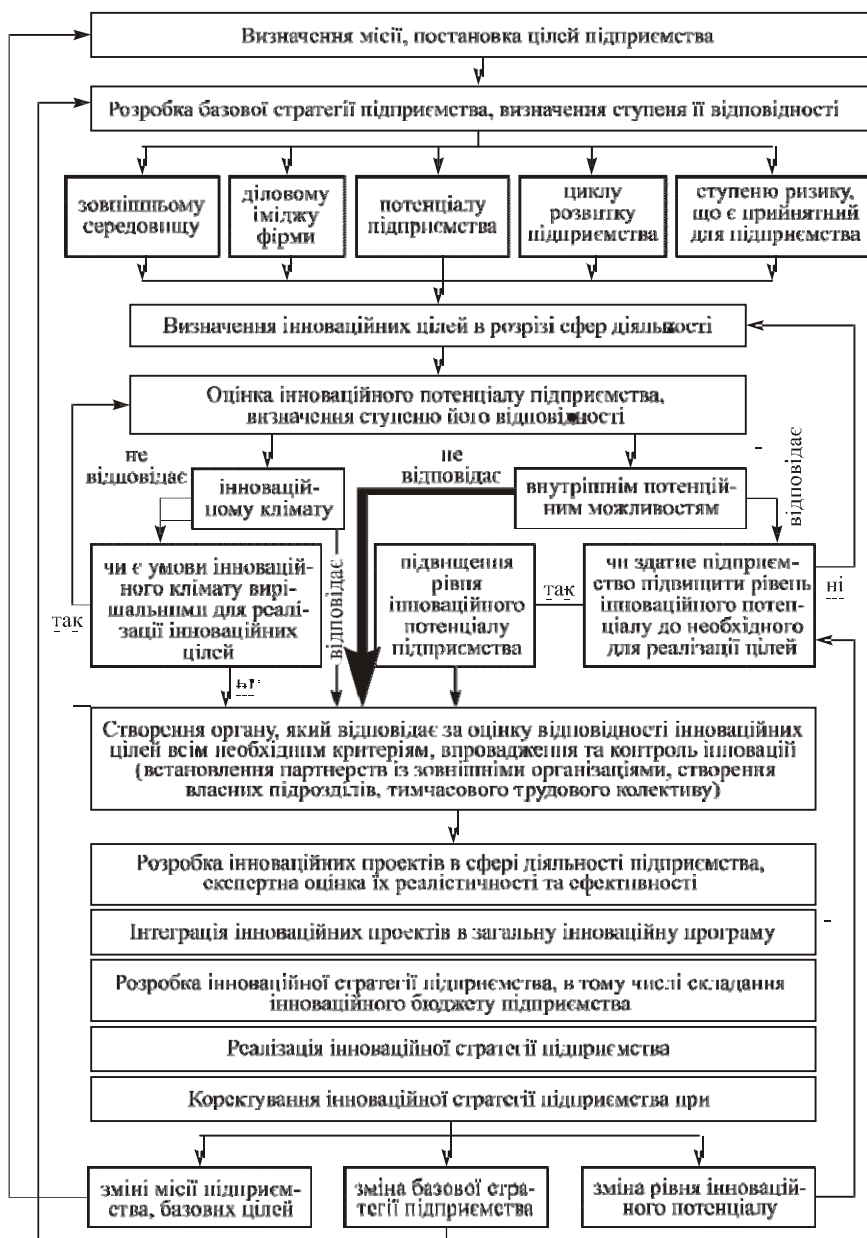

Рис. 1. Управлінська модель організації інноваційної діяльності на підприємстві.

Цілі організації стають критеріями для оцінки всієї її діяльності та прийняття управлінських рішень.

На основі сформульованих цілей, аналізі зовнішнього середовища, ділового іміджу фірми, потенціалу підприємства, ступеню ризику, що є прийнятний для підприємства, а також циклу його розвитку приймається базова стратегія розвитку підприємства, що відображає загальний напрямок його діяльності. На основі базової стратегії розробляються всі функціональні стратегії, цілі яких (цілі нижнього рівня) виступають в якості засобів для реалізації цілей підприємства (цілей вищого рівня).

Інноваційні процеси реалізуються в межах відповідним образом обраної інноваційної стратегії, яка є однією з пріоритетних і визначає розвиток всіх областей виробничої діяльності підприємства.

Формулювання цілей інноваційної діяльності відбувається під впливом загальних цілей організації і обраної на їх основі базової стратегії розвитку підприємства.

Для здійснення інноваційної діяльності необхідна наявність інноваційного потенціалу підприємства, відповідно, на наступному етапі слід оцінити його рівень та визначити ступінь його відповідності інноваційному клімату та внутрішнім потенційним можливостям. Від стану ПП залежить вибір тієї чи іншої стратегії — в якій мірі підприємство готове виконати поставлені цілі в області інноваційного розвитку підприємства.

При оцінці інноваційного клімату необхідно визначити — чи є умови інноваційного клімату вирішальними для реалізації інноваційних цілей. Такий самий принцип необхідно застосувати до внутрішніх потенційних можливостей. Якщо поточний рівень ПП дозволяє реалізувати встановлені інноваційні цілі, то можна переходити до наступного етапу. Інакше необхідно відповісти на питання: чи здатне підприємство підвищити рівень ПП до необхідного для реалізації інноваційних цілей? Якщо не здатне, то необхідно переглянути інноваційні цілі підприємства; якщо ж здатне, то необхідно розробити комплекс заходів по підвищенню рівня ПП та реалізувати його. Лише після цього, знову провівши оцінку поточного рівня ПП, підприємство може переходити до реалізації наступного етапу.

Галушко В. Б.

аспірант кафедри стратегії підприємств
Київський національний економічний університет
ім. Вадима Гетьмана